

**בשיעור מציירים את הקסאמים, בהפסקה לא
מתרחקים מהכיתה**

מאת מיכל גרינברג

אתמול התעוררו הילדים בשדרות למטח של
שש רקטות קסאם. חלק מהילדים הופתעו
מהאזעקה בהסעה לבית הספר. אחד הנהגים
סיפר איך האחים הגדולים הכניסו את הקטנים
מתחת לכיסאות וגוננו עליהם. חלק אחר בדיוק
יצא מן הבית - כולם הגיעו מלאי חרדות אל
הכיתה.

המורות בבית הספר "שקמים מעוז" בשדרות
מצאו דרך מעניינת להתמודד עם החרדה. "יש
לי חברה, שמעצבנת אותי", סיפרה אחת
המורות לתלמידי כיתה ו', "אני רוצה שהיא
תלך, אבל היא לא מניחה לי. מה אתם מציעים
לי לעשות?" על הלוח נכתבו ההצעות. אחד
התלמידים חשב שהחברה מאוהבת במורה,
אחר הציע לקרוא למשטרה. בהמשך התברר
כי החברה היא "צביעה" - שם חיבה שהמציאו
המורות לקריאת ההתרעה על קסאמים בעיר:
"צבע אדום". "צביעה", הסבירה אילנה,
מחנכת כיתה ד', "היא חברה כזו שאנו לא
רוצים שתבוא, אבל היא גם עוזרת לנו כשהיא
באה".

אתמול נאלצה אילנה ללמד את הילדים ללא
לוח. לא כל הכיתות בבית הספר

ממוגנות, בשל חרדת התלמידים הם עברו
לכיתת המקלט. אילנה הרגישה שהיא צריכה
להקדיש את שעת הלימודים הראשונה למצב
הרגשי של הילדים.

א' מתחילה: "בבוקר, כשהיה האדום, אני ואח
שלי הלכנו להעיר את אמא שלי, אבל היא לא
התעוררה, אז רצנו לבד לממ"ד. אחרי זה אמא
הגיעה. ושוב היה אדום והיא לא רצתה לצאת
מהבית כי לא שמענו את הפיצוץ, אז היא
פחדה".

46 אילנה משבחת אותה. "הראיתם אחריות, את
 47 ואחיר. מי עוד?"
 48
 49 י' מתעקש ומקבל את זכות הדיבור: "הבוקר
 50 כשהיה צבע אדום ישנתי, וחשבתי שאני חולם.
 51 ורציתי ללכת למקלט, אבל אז נזכרתי שאני
 52 ישן בממ"ד, אז אני כבר במקלט". כולם
 53 מחייכים. המורה משבחת אותו על ההומור
 54 בסיפור.
 55
 56 הסיפורים בכיתה ממשיכים. ד' מוסיפה: "אני
 57 הלכתי עם חברה ברחוב והיתה אזעקה ולא
 58 ידענו לאן לברוח, אז רצנו למקום בצד, ליד
 59 בניין, והתמלאנו בבוז. החברה שלי בכתה ואני
 60 הרגתי אותה. אחרי זה באנו לבית הספר
 61 ואבא שלה בא והביא לה נעליים נקיות".
 62
 63 אחר כך מתיישבים הילדים לצייר את "הצבע
 64 האדום" - רק בצבעים נוספים.
 65
 66 בהפסקה איש אינו מתרחק מן הכיתה יותר
 67 מכמה מטרים. המורה נשארת בקרבת מקום -
 68 אם תהיה אזעקה היא תצטרך לשמור עליהם,
 69 לכן היא אינה עוזבת לרגע. בחור צעיר עובד
 70 עם הילדים בהפסקה, מתברר שזהו הבן של
 71 שר הביטחון, עמיר פרץ. הילדים אינם משים
 72 ממנו, בחוץ התושבים נושאים את שמו כדי
 73 לפרוק את זעמם.
 74
 75 גם בכיתה ו' למעלה הילדים מציירים, אבל
 76 בקבוצות. ניתן להם צבע אדום ואתו הם
 77 מתבקשים ליצור יחד ציורים שונים שנוגעים
 78 לקריאת ההתרעה "צבע אדום".
 79
 80 הילדים מספרים בכיתה היכן היו בעת מטח
 81 הקסאמים. שני מוטיבים ברורים חוזרים בכל
 82 הציורים - מטר של קסאמים מן השמים חודר
 83 אל הבתים ואזרחים קטנים מול קסאמים
 84 גדולים.
 85
 86 בינתיים, בחוץ, העננים ממשיכים להמטיר
 87 טיפות של גשם על שדרות.